

עבודה גדולה מאד להיות דבק לצדיק האמתי וזה יותר קשה
מלהיות צדיק בעצמו

כתב בספר רמתיים צופים (תנא דבי אליהו פרק ג דף לא): שמעתי מכ"ק אדמו"ר זי"ע
[הרבי ר' בנימין מפ"שיסקא] ששאל להרב הקדוש היהודי זלה"ה שהיה אומר
כל המחבר לטהור וכו' ושאל לו וכי הקב"ה ותרן וכו' ומה סברא הוא זה
שבדבר קל יהיה לו מדרגת הצדיק אשר לא נהנה מהעולם הזה. והשיב לו שזה
עבודה גדולה מאד להיות דבק לצדיק האמתי ויותר קשה מלהיות צדיק בעצמו
אינן פאן ותור קלל. ומי שהיה רגיל אצל הצדיקים האמתיים יודע ומבחין דבריו
הקדושים הללו.

קרח דתן ואבירם, דואג האדומי, שהיו צדיקים גבוהים מאד נעלה
על-ידי הרהור בדקות על משה רבנו באו לכל זה

ובוא וראה בקרח ודתן ואבירם וכו' שהיו צדיקים גבוהים מאד נעלה, שהיו
ביציאת מצרים ובנים ובמתן תורה, ועם כל זה נכשלו בזה שלא היו
דבקים במשה רבנו ע"ה שהיה בדרום. ובנדאי תחלה היו באיזהו צד הרהור
בדקות גדול על משה רבנו ע"ה ובאו לכל זה. וכן דואג ואחיתפל שלא נמצא
בהם שום נדנדוד חס ושלום. ודואג ידוע שהיה איש נעצר לפני ה' אביר הרעים
אשר לשאול (שמואל א' כ"א, ח), לקבל דבקות וקדושה מבית המקדש, והיה תמיד
דואג בלבו על יראת שמים, ונכשלו בהרהור דק על דוד המלך ע"ה צדיקו של
עולם הוא משיח וכו', ועל ידי זה באו למה שבאו. ואתה דע לך שאין להרהר
על שום צדיק ונדבק עצמו בו ובכל הצדיקים בלבו ומחו ונשמתו ויקבל קדושה
אף אם אינו נוסע אליו בגופו ממש וכן יקיים ואהבת וגו' ועמד כולם צדיקים.

להיות מחבר לטהור, הוא יותר עבודה מלהיות טהור בעצמו

ועוד כתב: פעם אחת ספר להרבי ר' בנימין מפ"שיסקא זצ"ל, איך שפמה פעמים
שמע מהרב הקדוש היהודי זי"ע, שהיה מרגלא בפומיה תמיד, 'כל המחבר
לטהור - טהור. ושאל אותו הרבי רבי בונם זי"ע, אם פן, לקתה מדת הדין?
היתכן זאת שיתדמה לצדיק אשר עבד הבורא ב"ה כל ימיו במסירות נפש בכל
הענינים? וכי בשביל שהוא מחבר לטהור נעשה טהור כמותו!! והשיב לו
היהודי הקדוש זי"ע, שאין זה עול קלל בחוקו, כי להיות מחבר לטהור, הוא

יותר עבודה מלהיות טהור בעצמו. ובודאי הם דברים אמתים. ומי שהיה אצל הצדיקים, קרוב אליהם, יבין קצת הדברים בעזה"י. ואשרי למי שזוכה זה לנג.

לא תנסהו בנסיונות ולא תשאל ממנו אות או מופת

אמרו חז"ל אם הרב דומה למלאך ה' צבקות יבקשו תורה מפיהו (מ"ק יז). באר הרבי ר' זושא מאניפו"י זצ"ל כמו שלא ראית מלאך מימך וממילא לא תנסהו בנסיונות ולא תשאל ממנו אות או מופת, כף הענין אצל רבו, שלא ינסהו ולא ישאל עליו, אלא שצריך להאמין שהוא צדיק בודאי, אז תורה יבקשו מפיהו לי.

בשרואה היצר-הרע שאנשים טובים מקבלים תוכחה מהרב מטיל לו שנאה בעיניהם שעל ידי זה לא יקבלו דברים

כתב בדרשות חתם סופר (ח"ג, עמוד 61): על דרך הלצה יאמר הטעם במדרש הג"ל (קהלת רבה ט, טו. ומדרש שוחר טוב משלי י) **בשעה שהתכם יושב ודורש והעם שומעים הקב"ה מוחל עונותיהם של ישראל.** דאמרו חז"ל (כתובות קה): אמר אביי, האי צורבא מרבנן, דמרחמין ליה בני מתא, לאו משום דמעלי טפי, אלא

לב ובספר תפארת היהודי (ח"ת וסיפורים, אות ו) מוסיף על זה: ומתאימים דברים אלו, לאשר שמעתי מפי ידידי המנוח החסיד המפלא מוה"ר יצחק בער הפהן משעבערשין ז"ל, ששמע בעצמו מפי הרב הגאון הקדוש מו"ה ליבוש ז"ל אבד"ק צוזמיר, תלמידו של היהודי הקדוש וצללה"ה. ביום א' דראש השנה, ספר בשם רבו היהודי הקדוש זי"ע שאמר, כשיבוא משיח צדקנו, אז ילכו לקראתו כל הצדיקים ומנהיגי ישראל, ביחד עם חסידיהם שהסתופפו בצלם ושאבו מימיהם. ויהיו ביניהם מנהיגים כאלה, אשר משיח צדקנו יאמר להם, "גש הלאה, סע מקאן עם החסידים שלך" (בלשונו, משיח צדקנו וועט זיי זאגען, פארט דיר מיט דייע חסידים). ואז יקרבו החסידים יבכו מאד, ויאמרו, משיח צדקנו, מה חטאנו ומה אשמנו, הלא היה לנו אמונה שלמה כי הוא צדיק אמת, ומה תלונתך עלינו! ומשיח צדקנו ישיב להם, כל ימיו של אדם, צריך לבקש מהבורא ית"ש, שיזכה להתקשר בצדיק אמת. והבורא ית"ש לא ימנע טוב מהחולקים בתמים, ואם היה רצונכם באמת להתקשר בצדיק אמת - היה השם יתברך מאיר לכם את האמת. ואתם, כי נדבקתם לאיש הזה, בודאי לא היה רצונכם האמתית להתדבק באיש אמת. ולכן גם אתם נענשים.

לב. ומתים צופים בתדבא"ר פרק י', אות כ'.

לד. מוקרת שם הגדולים, אמרי רז, עמוד 66.